

Блаженъ този рабъ!

»Блаженъ този рабъ, когото би намѣрилъ господарьтъ му, кога си дойде, че прави така«.

Има истини въ свѣта, които сж недостъпни за човѣшкото съзнание. Тѣ сж недостъпни не поради нѣкаква вътрѣшна причина, като една невъзможность, но тѣ сж недостъпни по причина на разположението на нашия умъ. Ако вие, които сте били свободни като птички и сте възприемали слънчевата свѣтлина на всѣко врѣме, но като човѣкъ си направите единъ замъкъ и затворите всичкитѣ прозорци и влѣзете въ този замъкъ, та се лишите отъ слънчевата свѣтлина, питамъ: кой е причина на това лишение? Причината въ самото слънце ли е, или въ самитѣ васъ. Всѣки човѣкъ съзнава своитѣ страдания, своитѣ неспогоди въ свѣта, но малцина сж онѣзи, които може да си дадатъ отчетъ, защо страдатъ. Всѣки човѣкъ срѣща голѣми противорѣчия въ живота си и си ги обяснява по своему — по единъ, или по другъ начинъ. Вие може да си обяснявате нѣщата по начинъ, какъвто си искате, но тѣ иматъ само едно правилно разрѣшение и обяснение. Казва се въ Писанието: „Никой не живѣе само за себе си, а и за другитѣ“. Развитието е нѣщо колективно. Развитието не е само въ сегашната форма. Нѣкой човѣкъ може да каже: азъ трѣбва да живѣя. Кой ти? Ти